

ABRAM zeidet tot Lot; En laat doch geene twiflinge zyn tuffen my, en tuffen u, en tuffen myne herders, en tuffen uwe herders; want wy zyn mannen broeders. Is niet het gantfe land voor u aangezicht? fcheid u doch van my: zo gy de flinkerhand [kiefert,] zo zal ik ter rechter-hand gaan: en zo gy de rechter-hand, zo zal ik ter flinker-hand gaan. En Lot hief zyne oogen op: en hy zag de gantfe vlakke der Jordaane, dat ze die geheel bevochtigde: eer de HEERE Sodom, en Gomorra, verdorven hadde, was zy als den hof des HEEREN, als Egiptenland, als gy komt tot Zoar. Zo koos Lot voor hem de gantfe vlakke der Jordaane, en Lot trok tegen het Oosten, en zy werden gefcheiden, d'een van den anderen. Abram [dan] woonde in den lande Kanaan; en Lot woonde in de fteden der vlakke, en floeg tenten tot aan Sodom toe.

HEBREEN XI: 9, 10.

Door het geloove is hy een inwoonder geweest in het land der belofte, als in een vreemd [land,] en heeft in Tabernakelen gewoond met Izaak en Jakob, die mede-erfgenaamen waaren der zelve belofte. Want hy verwachtete de Stad die fondamenten heeft, welker konfenaar en bouwmeester God is.